

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **Ing. E. O.**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Poupětem
sídlem Braunerova 514/1, Libeň, Praha 8

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 15. 8. 2022, č. j. 103633/2022/KUSK,

takto:

- I. Město Jesenice, sídlem Budějovická 303, Jesenice, není osobou zúčastněnou na řízení.
- II. Žaloba se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil výrok stanovící podmínky odstranění stavby a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jesenice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 5. 2022, č. j. MUJ/05409-2022/Vit (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo žalobci a O. O. (společně dále jen „stavebníci“) nařízeno odstranit stavbu „Altán“ na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB v katastrálním území X v obci Jesenice (všechny pozemky uváděné v tomto rozsudku se nacházejí ve stejném katastrálním území) a stanoveny podmínky pro odstranění stavby.
2. Žaloba byla původně podána jako společná žaloba stavebníků, avšak z důvodu nezaplacení soudního poplatku soud řízení o žalobě O. O. usnesením ze dne 16. 2. 2023, č. j. 54 A 85/2022-21, zastavil.
3. Žalobce namítá, že žalovaný se nevypořádal se všemi navrženými důkazy a tvrzeními, čímž se dopustil procesní vady. Námitky žalobců rozporující zamítnutí žádosti o dodatečné povolení žalovaný označil za bezpředmětné, neboť nenáleží do řízení o odstranění stavby. Stavební úřad podle něj jasně uvedl a prokázal, že altán s ohledem na zastavěnou plochu 44 m², umístění na hranici pozemku a přesah na sousední pozemek parc. č. XC vyžadoval jako jednoduchá stavba podle § 104 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“) územní souhlas a ohlášení, nebo společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru. Takový výklad je podle žalobce nesprávný, nezákonný, nespravedlivý a v rozporu s jeho legitimním očekáváním, protože podle pokynů stavebního úřadu (poskytnutých na osobní schůzce) byl záměr altánu zúžen na „nespornou“ část pozemku ve vlastnictví stavebníků. Takto koncipovaná stavba není v rozporu s územní dokumentací a stavebními podmínkami obce. Stavební úřad ale altán dodatečně nepovolil kvůli údajnému přesahu na pozemek parc. č. XB ve vlastnictví obce, která s ním nesouhlasila. Stavební úřad se nevypořádal s argumentací, že jde o nepatrný přesah (údajně 0,48 m), menší než odchylka přesnosti hraničních bodů katastrální mapy ($\pm 1,00$ m), což plyne z technické zprávy ze dne 22. 4. 2022. Stavební úřad přesto vycházel z toho, že altán (ve zúžené verzi podle poslední projektové dokumentace) zasahuje na sousední pozemek v rozsahu 0,48 m. Toto tvrzení stavebního úřadu je nepřezkoumatelné, protože vzhledem k odchylce přesnosti nelze přesah vůbec určit. Pokud žalovaný argumentaci stavebního úřadu převzal a nezabýval se žalobcovými tvrzeními a důkazy s odůvodněním, že nejsou předmětem řízení, postupoval nesprávně a formalisticky. Zcela opomněl, že žalobce tvrdil a doložil, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nesprávné, protože vychází z toho, že altán se nachází částečně na pozemku jiného vlastníka, což má jednoznačnou souvislost s předmětem správního řízení o povolení stavby altánu.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Uvádí, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Zkoumal tedy výhradně naplnění podmínek tohoto ustanovení. Odvolací námitky opakované v žalobě měly být uplatněny v řízení o dodatečném povolení stavby. Stavební úřad dostatečně vysvětlil, že altán jako jednoduchá stavba podle § 104

stavebního zákona vyžadoval alespoň územní souhlas a ohlášení, popřípadě společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru. Žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby neunesl důkazní břemeno. Výsledek pravomocně ukončeného řízení o dodatečném povolení stavby nelze zvrátit v řízení o odstranění stavby. Žádosti o dodatečné povolení stavby byly dokonce podány dvě. Otázka, zda altán zasahuje na sousední pozemek, není v řízení o odstranění stavby relevantní, jelikož v něm se zkoumá jen splnění podmínek podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Žalovaný se nemohl žalobcovými námitkami zabývat, protože by překročil předmět řízení.

K procesnímu postavení města Jesenice v soudním řízení

5. Podáním doručeným soudu dne 17. 3. 2023 oznámilo soudu město Jesenice, že bude v tomto řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.
6. Podle § 34 odst. 1 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.
7. Podle § 34 odst. 2 věty druhé s. ř. s. předseda senátu osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě.
8. Podle § 34 odst. 4 s. ř. s. soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.
9. Výzvou ze dne 2. 3. 2023, č. j. 54 A 85/2023-24, doručenou městu Jesenice téhož dne, soud pro oznámení záměru uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení stanovil lhůtu dvou týdnů od doručení výzvy. V souladu s pravidly pro počítání času obsaženými v § 40 odst. 2 s. ř. s. mohlo město Jesenice učinit toto oznámení do 16. 2. 2024. Oznámení ze dne 17. 3. 2023 bylo tudíž učiněno opožděně. Soud proto výrokem I vyslovil, že město Jesenice není osobou zúčastněnou na řízení.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

10. Podle protokolu ze dne 30. 4. 2019 stavební úřad při prověření podnětu ohledně stavby oplocení na pozemcích parc. č. XB a parc. č. XD zjistil, že kromě oplocení se na pozemku parc. č. XA nachází stavba zahradního altánu o půdorysu cca 5,5 m x 5,5 m s přístřeškem skladu o půdorysu cca 3,5 x 5,5 m a dále starší stavba garáže. Podle sdělení ze dne 6. 5. 2019 přesahuje střecha altánu na pozemek parc. č. XC a střecha přístřešku na pozemky parc. č. XB a parc. č. XC; na zahradní altán a přístřešek skladu bude nahlíženo jako na jednu stavbu, protože jsou kryty souvislou pultovou střechou.
11. Opatřením ze dne 13. 6. 2019 stavební úřad stavebníkům oznámil zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) pro stavbu oplocení, garáže a zahradního altánu se skladem. Altán má půdorys cca 5,5 x 8,5 m a výšku 3 m. Je umístěn z menší části na pozemku parc. č. XB a z větší části na pozemku parc. č. XA. Střecha včetně dešťových svodů přesahuje o cca 0,5 m na pozemek st. p. XE.

12. Dne 22. 7. 2019 podali stavebníci vyjádření v rámci řízení o odstranění stavby spojené se žádostí o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad pak usnesením ze dne 19. 8. 2019 rozhodl o přerušení řízení o odstranění stavby.
13. V řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby stavební úřad opatřením ze dne 19. 8. 2019 vyzval stavebníky k doplnění žádosti ve lhůtě do 31. 12. 2019. Stavebníci podali dne 30. 12. 2019 žádost o prodloužení této lhůty, kterou stavební úřad rozhodnutím ze dne 30. 1. 2020 zamítl. Rozhodnutím z téhož dne pak stavební úřad žádost o dodatečné povolení zamítl, protože stavebníci žádost nedoplnili, a tak nebylo prokázáno, že splňuje podmínky pro dodatečné povolení. Stavebníci se proti oběma rozhodnutím odvolali, přičemž žalovaný uvedená rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím ze dne 28. 5. 2020, č. j. 066146/2020/KUSK (právní moci nabylo dne 8. 6. 2020), žalovaný nepatrně změnil výrok (doplněním popisu stavby) rozhodnutí ze dne 30. 1. 2020 o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby a ve zbytku je potvrdil.
14. Opatřením ze dne 5. 8. 2020 stavební úřad oznámil, že se v řízení o odstranění stavby pokračuje. Rozhodnutím ze dne 14. 12. 2020, č. j. MěÚJ/13308/2020/Vit, nařídil odstranění stavby oplocení, garáže i altánu. Proti tomuto rozhodnutí podali stavebníci dne 21. 12. 2020 odvolání spojené se žádostí o dodatečné povolení stavby altánu, k níž připojili projektovou dokumentaci. Mimo jiné uvedli, že přesah vznikl v důsledku nepřesného zaměření hranice. Žalovaný uvedené rozhodnutí stavebního úřadu rozhodnutím ze dne 15. 4. 2021, č. j. 047714/2021/KUSK, v části nařizující odstranění stavby altánu zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání, v části nařizující odstranění stavby garáže a oplocení je potvrdil. Právní moci nabylo dne 22. 4. 2021. Stavební úřad poté rozhodl o přerušení řízení o odstranění stavby altánu s ohledem na novou žádost o její dodatečné povolení.
15. V řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby altánu stavební úřad opatřením ze dne 11. 5. 2021 stavebníky vyzval k doplnění žádosti ve lhůtě do 31. 8. 2021. Dne 1. 9. 2021 byly stavebnímu úřadu doručeny některé podklady a žádost o prodloužení lhůty. Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2021 stavební úřad tuto žádost zamítl. Usnesením ze dne 17. 9. 2021, č. j. MěÚJ/11958/2021/Vit, pak stavební úřad řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby zastavil, protože stavebníci požadované podklady nedoplnili. Proti oběma rozhodnutím se stavebníci odvolali. Dne 3. 11. 2021 doplnili další podklady ke stavbě altánu. Rozhodnutím ze dne 2. 12. 2021, č. j. 149522/2021/KUSK, žalovaný odvolání zamítl a usnesení o zastavení řízení potvrdil. Jeho rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 12. 2021.
16. Opatřením ze dne 8. 2. 2022 stavební úřad oznámil, že v řízení o odstranění stavby altánu pokračuje. Podáním ze dne 21. 2. 2022 označeným jako „*Námítky proti rozhodnutí o pokračování v řízení o odstranění stavby*“ stavebníci vyjádřili nesouhlas s tím, že stavba altánu nebyla dodatečně povolena pouze z toho důvodu, že v rozsahu několika centimetrů čtverečních zasahuje na sousední pozemek. Tento zásah je s ohledem na přípustnou odchylku přesnosti hranic pochybný. Stavbu altánu podle návrhu stavebního úřadu na osobní schůzce omezili na nespornou část pozemku, a přesto ji stavební úřad kvůli údajnému nesouladu s územním plánem nepovolil. Uvedli, že do 45 dnů doloží přesné zaměření stavby geodetem s ohledem na zákonné tolerance odchylky. Není důvod naříditi odstranění stavby altánu kvůli tvrzenému zásahu do sousedního pozemku, protože tento zásah je v rozmezí přípustné odchylky přesnosti hranic pozemků.

17. Stavební úřad rozhodl prvostupňovým rozhodnutím, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V popisu stavby ve výroku mimo jiné uvedl, že je z menší části (cca 16 m²) umístěna na pozemku parc. č. XB (ve vlastnictví města Jesenice) a z větší části (cca 30 m²) v severozápadním rohu pozemku parc. č. XA; střecha včetně dešťových svodů přesahuje o cca 0,5 m na pozemek parc. č. XC. V odůvodnění uvedl, že stavba altánu byla provedena bez rozhodnutí či opatření vyžadovaného stavebním zákonem. Altán vyžadoval územní souhlas podle § 96 stavebního zákona, nebo rozhodnutí o umístění stavby podle § 79 stavebního zákona, a to s ohledem na jeho umístění zčásti na pozemku rodinného domu a zčásti na veřejném pozemku u hranice pozemků. Stavební úřad žádný doklad o legálnosti stavby nenalezl a ani stavebníci žádný nepředložili. Stavební úřad poté zrekapituloval průběh řízení o odstranění stavby i výsledek dvou řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Stavba altánu vznikla (podle leteckých map na webu mapy.cz a kontrolní prohlídky ze dne 21. 1. 2019) nejdříve v roce 2018. Vzhledem k její zastavěné ploše (44 m²), umístění na hranici pozemků a přesahu její části na sousední pozemky vyžadovala v době svého vzniku vydání územního souhlasu a ohlášení (nebo společný souhlas), případně územní rozhodnutí a stavební povolení a rozhodnutí o udělení výjimky pro přesah stavby na pozemek parc. č. XC. Stavba altánu tedy byla realizována bez uvedených opatření či rozhodnutí a nebyla dodatečně povolena. K námitkám ze dne 21. 2. 2022 stavební úřad uvedl, že z většiny se jedná o námitky, které stavebníci měli uplatnit v řízení o dodatečném povolení stavby. K námitce, že zásah na pozemek obce je v rámci odchylky přesnosti hranic, uvedl, že řízení o odstranění stavby není vedeno kvůli přesahu stavby na cizí pozemek, ale proto, že stavba byla provedena bez předchozího povolení nebo opatření podle stavebního zákona a nebyla dodatečně povolena. Žádné omezení stavby stavební úřad nenavrhoval. Stavba altánu nebyla povolena proto, že nebyly splněny podmínky § 129 odst. 3 stavebního zákona. Přesah není bagatelní, neboť jde o 16 m². Provádění geodetického měření není důvodem pro přerušení řízení o odstranění stavby.
18. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali stavebníci odvolání, v němž obdobně jako v žalobě poukázali na to, že stavbu altánu v souladu s doporučením stavebního úřadu zúžili, a přesto nebyla povolena. Zpochybnili přesah na sousední pozemek, protože nepřekračuje odchylku přesnosti hranic. K odvolání přiložili technickou zprávu ze dne 22. 4. 2022 (dále jen „zpráva geodeta“), z níž plyne, že hranice pozemku stavebníků a sousedních pozemků vznikla vektorizací starých map bez nového zaměření a její body jsou v katastru evidovány v nejnižší třídě přesnosti se střední chybou určení +/- 1,00 m, mezní souřadnicovou chybou +/- 2,00 m a mezní polohovou chybou +/- 2,88 m. Polohový rozdíl 0,48 m je tedy hluboko pod limitem přesnosti starých katastrálních map.
19. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl o odvolání tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedl, že v řízení o odstranění stavby zkoumá stavební úřad pouze splnění podmínek stanovených § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tj. zda jde o stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním a zda byla stavba dodatečně povolena. Námitky stavebníků rozporují zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, a proto jsou v řízení o odstranění stavby bezpředmětné. Pokud by se jimi žalovaný zabýval, překročil by předmět řízení. Stavební úřad měl zjišťovat, zda je pro stavbu altánu zapotřebí rozhodnutí nebo opatření nebo jiný úkon podle stavebního zákona, zda bylo vydáno a zda byla stavba provedena v souladu s ním. Stavební úřad uvedl a prokázal, že stavba altánu s ohledem na zastavěnou plochu (44 m²), umístění na hranici pozemků a přesah na pozemek parc. č. XC vyžadovala jako jednoduchá stavba podle § 104 stavebního zákona územní

souhlas a ohlášení stavebnímu úřadu, případně společný územní souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru. Stavební úřad dostatečně prokázal splnění první podmínky (stavba byla provedena bez rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu podle stavebního zákona). Dále měl proto zkoumat, zda byla dodatečně povolena. Žalovanému je známo, že žádost o dodatečné povolení byla jednou pravomocně zamítnuta a jednou bylo řízení o ní pravomocně zastaveno. Byla tedy splněna i tato podmínka.

Posouzení žaloby soudem

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, protože pro tento postup byly splněny podmínky § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
21. Žaloba není důvodná.
22. Žalobce namítá, že žalovaný se nevypořádal s předloženými tvrzeními a důkazy. Nesouhlasí s tím, že námitky rozporující zamítnutí dodatečného povolení stavby jsou v řízení o odstranění stavby bezpředmětné, ani s tím, že stavba altánu vyžadovala s ohledem na zastavěnou plochu 44 m², umístění na hranici pozemku a přesah na sousední pozemek parc. č. XC jako jednoduchá stavba podle § 104 stavebního zákona alespoň územní souhlas a ohlášení. Tento výklad je podle něj nezákonný, nesprávný a nespravedlivý. Napadené rozhodnutí má být v rozporu s jeho legitimním očekáváním, které mu mělo založit doporučení stavebního úřadu na „osobní schůzce“, aby altán omezil na „nespornou část“ pozemku, což učinil, a přesto nebyl altán dodatečně povolen. Rozporuje závěr správních orgánů, že altán přesahuje na sousední pozemek, pro který nebyla stavba altánu dodatečně povolena. Podle něj jde o nepatrný přesah, menší než odchylka přesnosti hraničních bodů katastrální mapy, což plyne ze zprávy geodeta ze dne 22. 4. 2022. Stavební úřad přesto vycházel z toho, že altán (ve zúžené verzi podle poslední projektové dokumentace) zasahuje na pozemek parc. č. XB v rozsahu 0,48 m. Toto tvrzení stavebního úřadu je nepřezkoumatelné, protože vzhledem k odchylce přesnosti nelze přesah vůbec určit. Správní orgány ale žalobcem doloženou nepřezkoumatelnost nesprávně a formalisticky opomněly, když uvedly, že se nebudou jeho tvrzeními a důkazy zabývat, protože nejsou předmětem řízení.
23. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Ta má být dána tím, že se správní orgány nevypořádaly se žalobcovými tvrzeními a důkazními návrhy ohledně odchylky přesnosti hranic a určení přesahu altánu na sousední pozemek.
24. Požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Pokud se správní orgán v rozhodnutí o odvolání nevypořádá s uplatněnými námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45]. O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů jde tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Za postačující se však považuje, je-

li z odůvodnění rozhodnutí jako celku zřejmé, jaký má správní orgán náhled na ty aspekty dané věci, na které poukázali ve svých podáních účastníci, tedy proč považuje jejich námitky za liché, mylné a provedenými důkazy vyvrácené (rozsudky NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46). Návrh účastníka, s nímž je třeba se vždy vypořádat, je návrh na provedení důkazu. Pakliže správní orgán navržený důkaz neprovede, musí v odůvodnění rozhodnutí uvést důvod, pro který důkaznímu návrhu nevyhověl. V opačném případě jde o tzv. opomenutý důkaz, jenž může založit nepřezkoumatelnost rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007-80). O nepřezkoumatelnost naproti tomu nejde tehdy, pokud je návrh či námitka, které správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně irelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31).

25. Podle soudu obsah odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí vede k závěru, že není pravdou, že správní orgány argumentaci ohledně přesahu altánu na sousední pozemek opomněly. Na obsah podání žalobce ze dne 21. 2. 2022 stavební úřad reagoval a přezkoumatelným způsobem vysvětlil, proč ji nepovažuje za relevantní. Bylo to z toho důvodu, že šlo o argumentaci brojící proti důvodům zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby. Obdobně se vyjádřil i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobce sám ostatně s tímto odůvodněním v žalobě polemizuje.
26. Žalobce v podání ze dne 21. 2. 2022 též avizoval, že k tvrzení ohledně odchylky přesnosti hranic do 45 dnů poskytne důkaz v podobě technické zprávy. Do dne vydání prvostupňového rozhodnutí ale žádný takový podklad nedoložil. Zprávu geodeta předložil až v rámci doplnění odvolání dne 20. 6. 2022. Protože je řízení o odstranění stavby řízením zahajovaným z moci úřední, platí, že účastníci smějí přinášet důkazy, návrhy a stanoviska v každé fázi řízení (§ 36 odst. 1 správního řádu), a naopak se zde neuplatní koncentrace řízení zakotvená pro fázi odvolacího řízení v § 82 odst. 4 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48, č. 2412/2011 Sb. NSS). Zprávu geodeta ze dne 22. 4. 2022 tedy žalobce uplatnil včas. Jelikož se však jedná o důkaz podporující argumentaci ohledně přesahu altánu na sousední pozemek, k níž žalovaný uvedl, že ji považuje za irelevantní, protože překračuje předmět řízení o odstranění stavby, není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalovaný totiž vysvětlil, proč tento důkaz považoval za bezpředmětný.
27. Argumentace, kterou žalobce zpochybňuje přesah altánu na sousední pozemek, přitom v žalobě, stejně jako v podáních stavebníků, skutečně primárně míří nikoliv proti závěru o splnění podmínek pro odstranění stavby, ale proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby.
28. Žalobce zároveň nemá pravdu v tom, že napadené rozhodnutí je nezákonné či nepřezkoumatelné proto, že se žalovaný nezabýval námitkami mířícími proti zamítnutí žádosti o dodatečné povolení. Takové námitky (a je podporující důkazy) totiž skutečně nemají v řízení o odstranění stavby místo. Z ustálené judikatury NSS plyne, že „[p]řes vzájemnou spojitost řízení o odstranění stavby a řízení o dodatečném povolení stavby se jedná o dvě samostatná řízení s rozdílným účelem a předmětem. Účelem řízení o odstranění stavby je uvedení do souladu právního a skutečného stavu, a to nařízením odstranění nepovolené stavby. Účelem řízení o dodatečném povolení stavby je dodatečné zhojení protiprávního stavu, spočívajícího v absenci zákonem vyžadovaného rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu. Liší se také podmínky, jejichž splnění zkoumá stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby a v řízení o jejím odstranění. V prvním případě jde o kumulativní splnění podmínek § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona, zatímco v případě řízení o odstranění stavby jde o kumulativní splnění

podmínek stanovených v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tj. že se jedná o stavbu prováděnou nebo provedenou bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním.“ (rozsudky NSS ze dne 30. 11. 2017, č. j. 8 As 127/2016-56, nebo ze dne 11. 4. 2013, č. j. 7 As 154/2012-26).

29. Z citovaných závěrů judikatury tak vyplývá, že pokud žalobce argumentaci svědčící podle jeho názoru pro dodatečné povolení stavby altánu neuplatnil v řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby, nemůže toto opomenutí napravit tím, že bude v řízení o odstranění stavby brojit proti důvodům, pro které mu nebyla stavba dodatečně povolena. Skutečnost, že stavba nebyla dodatečně povolena, sice představuje jednu z podmínek pro nařízení odstranění stavby, ale důvody, pro které stavba dodatečně povolena nebyla, se zde již nepřezkoumávají.
30. Uvedené platí i pro řízení soudní, neboť soud v projednávané věci přezkoumává zákonnost nařízení odstranění stavby, nikoliv rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o její dodatečné povolení. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby přitom míří i žalobní námitka zásahu do legitimního očekávání. Protože se mýlí s předmětem tohoto řízení, nemůže být z povahy věci důvodná.
31. S tou samou argumentací žalobce namítl také nezákonnost závěru o splnění podmínek pro nařízení odstranění stavby. Rozhodnutí správních orgánů ale nejsou založena pouze na závěru, že altán přesahuje na sousední pozemek. Napadené rozhodnutí, stejně jako prvostupňové rozhodnutí, spočívá na závěru, že byly splněny podmínky pro nařízení odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Jak přitom správně shrnul žalovaný, jsou tyto předpoklady následující: stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby (1) prováděné nebo **provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující** anebo v rozporu s ním, a (2) **stavba nebyla dodatečně povolena**. Žalovaný rovněž správně shrnul, že u první podmínky je třeba zkoumat, zda stavba v době svého vzniku vyžadovala nějaké rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon stavebního úřadu, a pokud ano, zda byla provedena bez něj. Závěr obou správních orgánů o tom, že stavba altánu v době svého vzniku (správní orgány vycházejí z roku 2018 a žalobce tuto skutečnost nerozporuje) vyžadovala jako jednoduchá stavba podle § 104 alespoň územní souhlas a ohlášení se pak opírá o tři důvody: zastavěná plocha altánu (44 m²), poloha při hranici pozemků a přesah na sousední pozemek.
32. I pokud by soud argumentaci žalobce ohledně přesahu altánu na sousední pozemek nevyhodnotil jako argumentaci primárně rozporující zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby, rozporuje jí žalobce pouze *jeden* z důvodů, o něž se opírá rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. S takovou argumentací žalobce nicméně nemůže být úspěšný. I kdyby totiž měl pravdu a stavba altánu skutečně nepřesahovala na sousední pozemek, jsou zde ještě další dva důvody odůvodňující rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, které žalobce nezpochybnil (neuplatnil v žalobě odpovídající žalobní bod). Proto je soud nepřezkoumává (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a tak tyto nezpochybněné důvody ob stojí. Námitka nezákonnosti napadeného rozhodnutí je tedy nedůvodná.
33. Pro úplnost nicméně soud dodává, že již první důvod (zastavěná plocha) z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí zjevně ob stojí.
34. Podle § 104 odst. 1 písm. d) stavebního zákona postačí ohlášení stavebnímu úřadu u stavby do 70 m² celkové zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepené nejvýše do hloubky 3 m.

35. Podle § 96 odst. 2 písm. b) stavebního zákona postačí územní souhlas v případech ohlašovaných staveb, jejich změn a zařízení.
36. Na stavbu altánu vzhledem k její zastavěné ploše, kterou žalobce rovněž nikdy nezpochybnil, dopadají citovaná ustanovení. Zároveň altán svou zastavěnou plochou překračuje maximální zastavěnou plochu 25 m² pro stavby, které ohlášení ani územní rozhodnutí či souhlas nevyžadují [srov. § 79 odst. 2 písm. o) a § 103 odst. 1 písm. e) bod 1 stavebního zákona]. Závěr, že altán v době svého vzniku vyžadoval alespoň územní souhlas a ohlášení, tedy obстоjí i z věcného hlediska. Tento závěr tak platí bez ohledu na to, zda altán přesahuje na sousední pozemek, nebo ne.
37. Mezi účastníky řízení je rovněž nesporné, že pro stavbu altánu nikdy žádný územní souhlas, ohlášení ani žádné rozhodnutí stavebního úřadu vydáno nebylo. Závěr správních orgánů o splnění první podmínky § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona tedy obстоjí.
38. Ani splnění druhé podmínky žalobce nerozpорије. Soud tak pouze shodně se správními orgány konstatuje, že ze správního spisu je zřejmé, že stavba altánu dodatečně povolena nebyla. Na závěru, že jsou splněny obě podmínky pro nařízení odstranění stavby altánu podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, proto soud neshledal ničeho nezákonného.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

39. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout bez námítky, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na jeho běžnou činnost, pod kterou spadá rovněž obrana svých rozhodnutí v soudním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek
předseda senátu